

Czwartek, 19 stycznia 2017 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2017)0002

Indonezja, w szczególności sprawy Hosei Yeima, Ismaela Alui i gubernatora Dżakarty

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie Indonezji, w szczególności sprawy Hosei Yeimo i Ismaela Alui oraz Gubernatoa Dżakarty (2017/2506(RSP))

(2018/C 242/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Indonezji, zwłaszcza rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy ramowej o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony, z wyłączeniem kwestii związanych z readmisją⁽¹⁾,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Indonezją, która weszła w życie dnia 1 maja 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 23 maja 2015 r. w sprawie możliwych kolejnych egzekucji w Indonezji,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 27 lipca 2016 r. w sprawie planowanych egzekucji w Indonezji,
- uwzględniając 6. dialog dotyczący praw człowieka między Unią Europejską a Indonezją z dnia 28 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając deklarację z Bangkoku w sprawie wspierania globalnego partnerstwa między ASEAN a UE na rzecz wspólnych celów strategicznych z dnia 14 października 2016 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, ratyfikowany przez Indonezję w 2006 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1987 r.,
- uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0141.

Czwartek, 19 stycznia 2017 r.

- A. mając na uwadze, że Indonezja jest czwartym pod względem liczby ludności państwem świata, trzecią pod względem wielkości demokracją, największym krajem posiadającym większość muzułmańską, zamieszkanym przez miliony wyznawców innych religii oraz różnorodne społeczeństwo składające się z 255 milionów obywateli o różnych korzeniach etnicznych, reprezentujących różne języki i kultury;
- B. mając na uwadze, że Indonezja jest ważnym partnerem UE; mając na uwadze bliskie stosunki między UE a Indonezją, która jest członkiem grupy G-20; mając na uwadze, że UE i Indonezja wyznają te same wartości, jeżeli chodzi o prawa człowieka, sprawowanie rządów i demokrację;
- C. mając na uwadze, że podczas pierwszego strategicznego dialogu na szczeblu ministerialnym (dnia 8 kwietnia 2016 r.) minister spraw zagranicznych Indonezji i wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel wspólnie ogłosiły swoją decyzję o „podniesieniu stosunków na nowy poziom partnerstwa” między UE a Indonezją;
- D. mając na uwadze, że w dniu 19 grudnia 2016 r. zatrzymano dwóch działaczy politycznych z Papui, Hoseę Yeimo i Ismaela Aluę, których oskarżono o „bunt” na podstawie indonezyjskiego kodeksu karnego w związku z ich pokojową działalnością polityczną; mając na uwadze, że w dniu 11 stycznia 2017 r. Hosea Yeimo i Ismael Alua zostali zwolnieni za kaucją; mając na uwadze, że w tej sprawie nadal toczy się postępowanie; mając na uwadze, że w przypadku wyroku skazującego działaczom grozi kara dożywotniego pozbawienia wolności;
- E. mając na uwadze, że prezydent Joko Widodo obiecał mieszkańcom Papui zmianę, rozpoczynając od „otwartego dialogu na rzecz lepszej Papui”, i zobowiązał się do powstrzymania nieproporcjonalnego stosowania siły i naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że od czasu wyborów w 2014 r. prezydent odwiedził Papuę cztery razy; mając na uwadze, że niedawno prezydent nakazał uwolnić znaczną liczbę więźniów z Papui w geście dobrej woli;
- F. mając na uwadze, że gubernator Dżakarty, Basuki Tjahaja Purnama, znany jako Ahok, stoi przed sądem w związku z oskarżeniem przez niektóre grupy religijne o obrazę islamu; mając na uwadze, że od października 2016 r. odbyły się trzy demonstracje wzywające do uwięzienia Ahoka, zorganizowane przez koalicję ugrupowań islamistycznych zwaną Narodowym Ruchem na rzecz Obrony Fatwy MUI (GNPF-MUI), w tym członków Frontu Islamskiego Pembela (FPI);
- G. mając na uwadze, że do podstawowych i niezbywalnych praw i wolności należą: wolność myśli, wolność pokojowego zrzeszania się i zgromadzeń, wolność wyznania, prawo do tego, by nie zostać arbitralnie aresztowanym lub zatrzymanym, oraz prawo do tego, by nie być torturowanym;
- H. mając na uwadze, że w 2013 r. w Indonezji przywrócono karę śmierci i od tego czasu dokonano egzekucji wielu skazanych;
1. docenia bliskie stosunki między UE i Indonezją oraz przypomina o znaczeniu silnych i długotrwałych więzi politycznych, gospodarczych i kulturalnych między obiema stronami;
 2. jest zaniepokojony rosnącą nietolerancją wobec mniejszości etnicznych, religijnych i seksualnych w Indonezji; zdecydowanie potępia wszelkie akty przemocy, prześladowania i zastraszania wobec mniejszości oraz bezkarność sprawców takich czynów, a także potępia coraz częściej występujące zjawisko nadużywania istniejących przepisów w celu dyskryminowania, ścigania i więzienia członków mniejszości religijnych, wyznawców religii tradycyjnych, a także mniejszości etnicznych i seksualnych;
 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Indonezja posiada ogromną wiedzę i doświadczenie w zakresie przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi w oparciu o promowanie tolerancyjnego społeczeństwa i dialogu międzywyznaniowego; zwraca uwagę na podejmowane przez Indonezję starania na rzecz utrzymania demokracji, poszanowania praw człowieka i utrwalania „jedności w różnorodności”; podkreśla konieczność zapewnienia ochrony wszystkich praw człowieka, a zwłaszcza praw mniejszości i grup szczególnie wrażliwych, a także zagwarantowania niedyskryminacji w korzystaniu przez nie z wolności religii lub przekonań, wolności słowa, opinii, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń;
 4. z zadowoleniem przyjmuje stały dialog między Unią Europejską a Indonezją na temat praw człowieka, zapoczątkowany w 2010 r.; z zadowoleniem przyjmuje ścisłą współpracę między UE i Indonezją w wielu kwestiach; podkreśla, że UE i Indonezja postanowiły realizować konkretne projekty współpracy w wielu dziedzinach, obejmujących dostęp do wymiaru sprawiedliwości i polityki karnej, przeciwdziałanie brutalnemu ekstremizmowi, prawa migrantów, biznes i prawa człowieka oraz prawa osób niepełnosprawnych oraz osób należących do mniejszości i grup szczególnie wrażliwych;

Czwartek, 19 stycznia 2017 r.

5. przypomina, że poprawa sytuacji w zakresie praw człowieka w Indonezji jest priorytetem umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Indonezją;
 6. z zadowoleniem przyjmuje dobry stan stosunków między Indonezją a jej sąsiadami oraz jej aktywne zaangażowanie na rzecz ONZ;
 7. zachęca rząd Indonezji do podjęcia wszelkich środków koniecznych do zapewnienia ochrony praw działaczy pokojowych oraz do zadbania o to, by stworzono sprzyjające warunki dla korzystania z wolności słowa oraz prawa do pokojowych demonstracji;
 8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Hosea Yeimo i Ismael Alua zostali zwolnieni za kaucją w dniu 11 stycznia 2017 r.; zwraca uwagę, że postępowanie w tej sprawie będzie kontynuowane; zwraca się do delegatury UE w Indonezji, aby śledziła to postępowanie;
 9. zwraca się do władz indonezyjskich o rozważenie wycofania zarzutów wobec Hosei Yeimo, Ismaela Alui i innych więźniów sumienia, którym postawiono zarzuty za pokojowe korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi;
 10. apeluje do władz indonezyjskich i lokalnych w Papui o wdrożenie natychmiastowych i skutecznych środków, aby zapewnić ochronę i bezpieczeństwo pokojowym działaczom politycznym korzystającym ze swoich praw; apeluje do władz o zadbanie o to, by mieszkańcy Papui mogli swobodnie wyrażać swoje poglądy i opinie, bez obawy przed karą, represjami lub zastraszaniem;
 11. zdecydowanie potępia wszelkie akty przemocy i terroru oraz składa kondolencje rodzinom ofiar;
 12. z zaniepokojeniem przyjmuje informację o wytoczonej Ahokowi sprawie o bluźnierstwo; podkreśla, że wolność wyrażania opinii oraz wolność myśli, sumienia i religii są chronione na mocy międzynarodowego prawa praw człowieka;
 13. wzywa władze Indonezji do uchylecia artykułów 156 i 156a kodeksu karnego tego kraju, do usunięcia przepisów dotyczących bluźnierstwa z obecnego projektu ustawy w sprawie przeglądu kodeksu karnego (RUU Revisi KUHP), ustawy o informacji elektronicznej i transakcjach elektronicznych oraz przepisów dotyczących buntu (zwłaszcza art. 106 i 110 kodeksu), a także do zapewnienia zgodności wszystkich przepisów z zobowiązaniami Indonezji na mocy międzynarodowego prawa praw człowieka, w szczególności w odniesieniu do wolności słowa, myśli, sumienia i wyznania, równości wobec prawa, wolności od dyskryminacji, jak również prawa do wolności wypowiedzi i zgromadzeń publicznych; zauważa, że za zniesławienie grozi kara nawet pięciu lat pozbawienia wolności;
 14. podkreśla, że rząd indonezyjski musi chronić tradycję tolerancji religijnej i pluralizmu w tym kraju poprzez prowadzenie dochodzeń, aresztowania i ściganie osób lub grup, które dyskryminują lub dopuszczają się aktów przemocy wobec wspólnot religijnych;
 15. wyraża zaniepokojenie z powodu nasilenia się retoryki anty-LGBTI, co skutkuje licznymi groźbami wobec działaczy organizacji pozarządowych i osób LGBTI, a także atakami na te osoby; wzywa rząd i prawodawców, aby powstrzymali się od dalszego ograniczania praw osób LGBTI oraz zagwarantowali im prawo do wolności słowa i zgromadzeń;
 16. wyraża ubolewanie z powodu przywrócenia kary śmierci; wzywa władze do wprowadzenia moratorium na wszystkie egzekucje z myślą o zniesieniu kary śmierci; wyraża zaniepokojenie sprawą obywatela UE Serge'a Atlaouiego;
 17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Indonezji, sekretarzowi generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.
-